

	Menfis inuen- tes.	Dies.
Thoth.	o 3	I Feria.
Paophi.	30 5	
Athyri.	60 7	
Choiac.	90 2	
Tybi.	120 4	
Mechir.	150 6	
Phamenoch.	180 1	
Pharmuthi.	210 3	
Pachon.	240 5	
Payni.	270 7	
Epiphi.	300 3	
Meliori.	330 4	
Epagomena.	360 6	

Postquam igitur Neomeniam Thoth natus eris in anno Julianus; putā anno Christi 1624, quo Nabonassari 2373, iniit Julii 13, five 194, die a Kal. Jan. ad Neomenie diem adde quem volueris, dierum numerum ex columna dierum; summa dabit Neomeniam cuiuslibet mensis Egypti in Juliani mense ac die. Ad 194, addo 30, Neomenia Paophi cadet in 224, diem, qui est Augusti 11. Si addam 360, ad 194, confinet 554, de quibus demptis 365, restant 189, quæ est Neomenia epagomenon anno Christi 1624, cadens in Iulivm. Unde Neomenia Thoth sequentis accidet Julii 11. Ceterum quando transitus fit ab anno communis ad bisextilem, post xxiv. Februarii, de summa collecta detrahendi sunt 366, ut bisextilem dies ratio habeatur.

Supradicti Feriarum methodus, qua est facilissima. Quoniam enim primus Thoth Nabonassari cepit anno Per. Jul. 3967, Februarii xxvi, feria iv, ex methodo perpetua ad annos propositos Nabonassari addo 3, suminam divide per 7; residuum dabit feriam Thoth. Si nihil residuum erit, feria septima conveniet.

Cautio. Nicolaus Mullerus in Isagoge cap. xi, regulam hanc prescribit, ut postquam annum propositum Egyptiacum de proximè minori ex illis quinque supra propositis deduxeris, si quotiens absolutus sit minor 59, unitatem nihilominus adjicias: quod periclitantibus nobis non adeo commodum apparuit. Quare ad quotientes dumtaxat minores 54, regulam contraximus. Etenim annus cito verbi gratiā Nabonassari 2, Periodi Julianae 3969; deducaturque 4193, restabunt 224, quæ per 4. divisa dant 56. Si igitur unitas addenda sit, erit 57. Cadet igitur in xxvi. Februarii. Cyclos Solis Julianus est xx1; littera C. B. Erit ergo feria vii. Atqui debet esse feria vi. Convenit ergo Feria i, 6, 50.

CAPUT XIV.

Methodus Luna in annis Nabonassari.

N A B O N A S S A R E I S , & Egyptiacis annis Ptolemaeus, ac reliqui fore, haud ita recentes Astronomi in coelstium motuum descripitionibus utinam. Quamobrem uti Chronologia studiosis ad illorum lectionem facilis & expedita via muniatur; vixum est methodum Luna in annis Nabonassari complecti; unæque & Neomenia Thoth in Julianis mensibus, nec non feria, cylindrûmque Julianum erundorum compendiosam rationem prescribere diutibus tabulis sequentibus. Quarum altera annos, ut vocant, expansos Nabonassares xxv. continet. Hic enim numerus annorum in simplici, & Egyptiaca forma cyclo lunarem constituit; ut in Julianis, xix. anni. Quippe nulla potest annorum summa concipi, quæ Solis ac Luna ratiocina proprius exæquet: quam xxv: quæ encedaecesteride Julianæ præcisor est. Annis xxv. lunares cum embolismis ix, dies conficiunt 9124, 22, 53, 10". At annis Egyptiaci totidem dies 9125. Discremen est hora i, 6, 50".

TABULA

TABULA I. ANNORVM XXXV.
ab anno 1. Nabonassari.

	Anni Nabon.	Cyclo Solis.	Littera.	Cyclo Luna.	Dies Thoth.	Feria Hor.	1 Feria Thoth.	Dies Neomenia Thoth a.	Kalendis Jan.
E	I	19	E	15	xxv	7 5 42 48	4	57	14472
E	II	20	D	16	xiv	4 14 31 28	5	57	14472
E	III	21	C B	17	iii	1 23 20 8	6	56	14472
E	IV	22	A	18	xxii	7 20 52 52	7	56	14472
E	V	23	G	19	xii	5 5 41 32	1	56	14472
E	VI	24	F	1	1	2 14 30 12	2	56	14472
E	VII	25	E D	2	xx	1 12 2 55	3	55	14472
E	VIII	26	C	3	ix	5 20 51 35	4	55	14472
E	IX	27	B	4	xxviii	4 18 24 18	5	55	14472
E	X	28	A	5	xviii	2 3 12 58	6	55	14472
E	XI	1	G F	6	vii	6 12 1 38	7	54	14472
E	XII	2	E	7	xxvi	5 9 34 22	1	54	14472
E	XIII	3	D	8	xv	2 18 23 2	2	54	14472
E	XIV	4	C	9	v	7 3 11 42	3	54	14472
E	XV	5	B A	10	xxiv	6 0 44 25	4	54	14472
E	XVI	6	G	11	xiii	3 9 33 5	5	53	14472
E	XVII	7	F	12	ii	7 18 21 45	6	53	14472
E	XVIII	8	E	13	xxi	6 15 54 28	7	53	14472
E	XIX	9	D C	14	xi	4 0 43 8	1	53	14472
E	XX	10	B	15	xxix	2 22 15 52	2	52	14472
E	XXI	11	A	16	xix	7 7 4 32	3	52	14472
E	XXII	12	G	17	viii	4 15 53 12	4	52	14472
E	XXIII	13	F E	18	xxvii	3 13 25 55	5	52	14472
E	XXIV	14	D	19	xvi	7 22 14 35	6	51	14472
E	XXV	15	C	1	vi	5 7 3 15	7	51	14472

TABULA II. ANNORVM EGYPTIACORVM
per xxv. collectorum.

Anni per cyclos collecti.	Cyclo Solis.	Cyclo Lunæ.	Novilunium medium	Lunaris excep- tione	Dies Horæ.	Charact. Neo- menia Thoth.	Billex. omitti.	Anni Periodi Julianæ in quos anni collecti incident.
25	xxv	VI	3 22 53 10	0 1 6 50	4	6	3991	
50	xxii	XII	7 21 46 20	0 2 13 40	1	12	4016	
75	xix	XVII	4 20 39 30	0 3 20 30	5	18	4041	
100	xvi	V	1 19 34 50	0 4 27 20	2	25	4066	
125	xiii	XI	5 18 25 50	0 5 34 10	6	31	4091	
150	X	XVI	2 17 19 0	0 6 41 0	3	37	4116	
175	VII	IV	6 16 12 10	0 7 47 50	7	43	4141	
200	IV	X	3 15 5 20	0 8 54 40	4	50	4166	
	Post annum 227	Post annum 227						Post ann. 227
225	I	xxviii	7 13 58 30	0 10 1 30	1	56	4191, 4190	
250	xxv	II	4 12 51 40	0 11 8 20	5	62	4215	
275	xxii	VIII	1 11 44 50	0 12 15 10	2	68	4240	
300	xix	XIV	5 10 38 0	0 13 22 0	6	75	4265	
325	xvi	I	2 9 31 10	0 14 28 50	3	81	4290	
350	xiii	VII	6 8 24 20	0 15 35 40	7	87	4315	
375	X	XIII	3 7 17 30	0 16 42 30	4	93	4340	
400	VII	XIX	7 6 10 40	0 17 49 20	1	100	4365	
425	IV	VI	4 5 3 50	0 18 56 10	5	106	4390	
450	I	XII	1 3 57 0	0 20 3 0	2	112	4415	
475	xxvi	XVIII	5 2 50 10	0 21 9 50	6	118	4440	

TABULA III
Noviluniorum.

	D.	F.H.
I	29	1 12 44 3
II	59	3 1 28 7
III	88	4 14 12 10
IV	118	6 2 56 13
V	147	7 15 40 17
VI	177	2 4 24 20
VII	206	3 17 8 23
VIII	236	5 5 27
IX	265	6 18 36 30
X	295	1 7 20 33
XI	324	2 20 4 37
XII	354	4 8 48 40
XIII	383	5 21 32 43

TABULA IV.
Pleniluniorum.

	D.	F.H.
I	14	7 18 22 2
II	44	2 7 6 5
III	73	3 19 50 8
IV	103	5 8 34 12
V	132	6 21 18 15
VI	162	1 10 2 18
VII	191	2 22 46 22
VIII	221	4 11 30 25
IX	251	6 0 14 28
X	280	7 12 58 32
XI	310	1 42 35
XII	339	3 14 26 38
XIII	369	5 10 42

TABULA V.
Mensem Egyptiorum.

I	Thoth.	30	0
II	Paophi.	60	2
III	Athyri.	90	4
IV	Choiac.	120	6
V	Tybi.	150	1
VI	Mechir.	180	3
VII	Phamenoth.	210	5
VIII	Phermuthi.	240	7
IX	Pachon.	270	2
X	Payni.	300	4
XI	Epiphi.	330	6
XII	Metor.	360	1
XIII	Epagomena.	365	6

Etis perpetuo diebus, o, 1, 6, 50". propagantur. Feria in versu 6, per additionem unitatum 4.

Præstantissima est hæc tabularum methodus, & ad Ptolemai, Albategnii, aliorumque, qui Nabonassari annis, & Egyptiacis utuntur, aptissima.

Duplex vero fructus, & usus illarum est. Nam & ad novilunia, vel plenilunia media colligenda pertinent: & ad annos Nabonassari, ac dies Thoth, aliorumque mensum propriis characteribus confignandos: tunc ad Julianos annos ac meses applicandos expedienter. Quia ambo hac ratione tractanda sunt. Proposito quolibet anno Nabonassari, queratur proxime minor in secunda tabula; tamet in ea sit expressus, & ut civilis anni, & Egyptiaci methodum prius explicemus, in ultimo versu, Periodi Julianæ notetur annus, qui anno proxime minori respondet: reliqui anni, (detrahe videlicet proxime minori de anno proposito) ad annum Periodi Julianæ jam inventum additi, offendit quo anno Periodi Julianæ editus Nabonassari annus incurrat. Quod si propositus annus in tabula 11. sit expressus, qui ei responderet numerus in ultimo versu, docet quo anno Julianæ Periodi quæstus annus incidat: & vicissim proposito quilibet anno Periodi Julianæ, qui ei respondet in primo versu, is est numerus annus Nabonassari, qui anno illo Julianæ incipit. Postea cylos Solis, Lunæque cum feriis in versu sexto secunda tabula comprehendit excepito, cum iis reliquorum annorum cylos, & ferias, quæ in 6. versu primæ tabulae notantur, ex ea petitio conjugate; ac de summa quidem cycli Solis detrahe 28, de lunari, 19; de feriis 7: quod reliquum erit, dabit cylcum Solis ac Lunæ: tum feriam, à qua primus dies Thoth incipit, in anno qui queritur. Post hæc uti sedem illius in anno Julianæ reperiatur; bisextiles omissois in versu septimo tabula 11. ad proxime minorem annum adscriptis, deduc ex diebus Neomeniæ Thoth in versu postremo tabula 1. ad residuum annos adnotatis, qui si minore numero sint, dies 365. ad eos adjecte; & collecta summa bisextiles omissois detrahe: residuum numerum confer in tabulam vi. mensum Julianorum, & prout annus communis, aut bisextilis erit, ita collectorum diem numerum proxime minorem de residuo tuo detrahe: quod supererit quotum diei mensis sequentis exhibet, in quem prima dies Thoth anni Nabonassari quæstus, vel ultima saltem antecedens anni convenient. Quare per characterem, hoc est feriam Thoth, primus dies erundus. Exemplo uno vel altero methodus illustrabitur. Ptolemeus lib. iv. cap. vi, refert anno pag. 95. primo Mardonkempadi, qui est Nabonassari xxvii, edit. Lunam defecisse, Thoth xxix, sequente xxx, hora 8, 40'. à meridie, Alexandria. In tabula 11. proxime minor annus est xxv, cui in directum appositi sunt cycli Solis xxv, Luna vi, feria 4. Residuum sunt anni duo; quorum cylos ac ferias adjungere oportet, crescunt. Epactæ noviluniorum per continuam additionem feriæ 3, 22, 53, 10". Exemptiles vero dies adje-

Anni

DIES THOTH A KAL. JAN.
BISEXTILES DETRAHENDI

Residuum 51 sive Februarii 20.

Anni Nabonassari.	Anni Periodi Julii.	Cyc. Solis.	Cyc. Luna.	Feria.	Dies Thoth à Kal. Jan.	Bisextiles detrahendi
25	3991	25	6	4	57	6
2	2	22	16	5	21	2
Summa	27	3993	17	3	51	sive Februarii 20.

Igitur annus Nabonassari xxvii, Julianæ Periodi 3993. item diem Nulla ergo caligatio opus est: & Neomenia Thoth incidit in xx. Februarii diem. Aliud exemplum. Ptolemeus anno Adriani xvii, qui erat Nabonassari 880, Payni xx, hor. 11, 15' à meridie, Luna de liquum norabat. Sic igitur experieris.

Proxime minor annus.	Annus Nabon.	Periodi Juliani.	Cycles Solis.	Cycles Luna.	Feria.	Dies Thoth additus 365 421	Bisextiles detrahendi 218	Residui dies 203
Refidui,	875	4840	6	19	7			
Summa,	880	4845	1	19	1			

Neomenia Thoth anni Nabonassari 880, cadit in annum Periodi Julianæ 4845, cyclo Solis 1, Luna xx. Quare proxime minor annus Thoth, & compositus cum 4. charactere Payni in tabula v, dat feriam 5. characterem Neomenia Payni. Igitur xx. dies Payni incurrit in feriam 11. At exemplo priore feria secunda, qui est character Thoth, cum o charactere mensis Thoth in tabula v, ostendit Plenilunium feria itidem secunda contingit. Nam viii, xii, xxii, & xxix. dies eandem cum Kalendas feriam obtinunt.

Sequitur lunaris methodus. Ea sic uteris. Numerum proxime minorem cape, cum characterism Novilunii Thoth, & exemplibus diebus. Idem fac & in annis residuis, ex priore tabula. Deinde characterismos Reliqui dies 19. ad Martium speciant. Ergo Martii xix, sequente xx, Plenilunium eclipticum accedit. In posteriori vero exemplo: quoniam Neomenia Thoth cadit in 203 dicim à Kalendis Januariis: queritur autem vicefima dies Payni: quare in Tabula v. quotus fit ille dies anni Egyptiaci, repertus esse 290: addere 290. ad 201, confitit 491: de quibus deductis 365, superfundit 126. Quare Plenilunium evenit cxxvi. à Calendis Januariis, sive vi. Maii, ut ex tabula vi. colligitur in veritate dierum collectorum anni simplicis. Incidit enim Ple-

Proxime minor.	Annus Nabon.	F. H.	Dies Thoth.
23	3 22 53 10		14 14 31 28
2	4 14 31 28		Exemptiles 0 0 6 50

Contigit ergo novilunium Thoth, feria 1, hor. 13, 14, 28, 22, 2''. Contigit Plenil. medium Thoth xxix, feria 2, hor. 7, 46', 46''. In exemplo posteriori ulius hic erit,

Collecti,	Annus Nabon.	F. H.	D. Thoth.
875	5 9 0 50		12 5 41 32
5	5 5 41 32		Exemptiles 1 14 59 10

Ad novilunium Thoth, hoc est dies 10, feriam 3, 14, 7, 18, 22, 2''. Ad dies totidem ex tabula iv, quot ad complendos 290. sufficient. Nam Payni xx. Plenilunium accedit. Same ergo dies 280, 7, 12, 58', 32'', confitit dies 291, feria 4, hor. 3, 45', 54''. quod est Plenilunium medium eclipticum anni Nabonassari 880. Aliud exemplum. Albategnus equinoctium autumnale notavit anno Nabonassari 1630, Pachon viii. Quaramus annum ac diem Christi, vel Periodi Julianæ.

Anni

	Anni Nabonass.	Anni Per.	Julianæ.	Cycles Solis.	Cycles Lun.	Feria.	Dies Thoth cum diebus 365 Bissextilis omitti Refiduum,
Proximè minor,	1629	5590		28	9	1	421
Refiduum	5	5		23	19	1	420
Summa,	1630	5592 vel Christi 882		23	9	2	15

Igitur Neomenia Thoth anni Nabonass. 1630, anno Periodi Julianæ 5595, Christi 882, cyclo Solis xxii, littera G; Luna ix, contigit Januarii xv, feria 11. Jam octavus dies Pachon, ut ex tabula v. constat, est cxxviii. a primo die Thoth. Additis ergo 248. ad 14 Januarii dies, confundit hoc est octavus Pachon: & aquinoctium cadit in xix. Septembri. Charakter Thoth 2. cum charaktere Pachon in tabula v, qui est 2, dat charakterem Neomenie Pachon, adeoque diei viii. Vides quam egregie Tabularum fides sibi confert; ut ad eas tutissime jam possis Ptolemai, ac ceterorum observations exigere.

Prater epocham Nabonassari, quadam alia sunt, quæ ad eamdem aquabilis anni formam pertinent, à Ptolemaeo, Albategnio, Alphragano, & aliis Astro nomis usurpatæ, quæ cum occurrit ut ab tabulis nostris accommodentur, aliquot annorum adiunctione, ad Nabonassaream redigendæ sunt. Prima est ab Alexandri obitu; ad quæ anni sunt simplices 424, ab initio Iezdegirdi Neomeniam Phurdin, & caput anni Persici diebus lxxvii. ab anni sui principio recessisse: totum quadrienniis imputatis, ante annos retrò cccviii, hoc est in anno Christi cccxxv. Canicularis initium Periodi fixerunt: quæ & xvi, apud Ægyptios tantum, cum primum copit. Canicularis est dicta: reliqua vero nonnulli ratione & ipsæ annorum, & abutivæocabuli. Nunc ad methodum anni Persici revocemus orationem nostram.

CAPUT XV.

De methodo anni Persici, & Iezdegirdi.

ANNUS Persicus aquabilis, & Ægyptiaci similis A fuit: quemadmodum supra lib. iii. declaratum est, & lib. xi. cap. iii. iterum docebitur. Is autem bisfarum spectatur. Primum absolutus, ac per se: Secundum ut certa cuiusdam epocha nexibus adiunctum est: quemadmodum de anno Ægyptiaco xvi di- cūm est. Autōr est Isaacs Monachus lib. Canonum Persicorum, quem manuscriptum Palatina Bibliotheca continebat, Persas caniculari periodo annorum uti 1460. Julianorum: qui sunt æquabiles 1461. Annus enim illorum constat mensibus xii. tricenariis, cum appendicibus v, fine ullo bissextili. Initium porro Cynice Periodi incidit in annum Christi cccxxv, qui 307. annis Iezdegirdi necem antecedit. Hic enim Persarum ultimus rex ab Othman Caliphia in prelio cassus est anno Christi 632, à quo tempore aera Iezdegirdis incipit: de qua vide lib. xi. cap. lii. Itaque annus necis Iezdegirdi est trecentenius octavus canicularis Periodi Persicae. Menium Persicorum nomina post paullo subiectum. Horum primus est Phurdin, vel Phurdin; ut apud Ægyptios Thoth. De Epagomenon situ non adeo confat. Nam Alabegnus, & Alphraganus quinque dies additios post Aben collocant: qui est octavus. Isaac Monachus, & Chryfococes post Alphirer, sive Alphandar proxime ante Phurdin. Quam posteriorē sententiam hic sequemur. Quamquam ea diligenter consulere potest, que nos hac de re fuisse lib. iii. pertrahavimus. Neomenia Phurdin anno necis & aera Iezdegirdis forte contigit Junii xvi, feria iiii, anno Christi 632, Periodi Julianæ 5345. Ergo ante 307. an-

nos, nimurum Christi 325, Periodi Julianæ 5038, erat in Kalend. Septembri. Siquidem anni 308. bissextilis continent 77; qui retrò numerati à Kalendis Septembribus definiti in xvi. diem Junii. Hoc igitur Periodi caput, ad quod, evolutis canicularibus orbibus annorum 1460, Neomenia Phurdin revertitur, toto anni Juliani contextu peragratio. Sic Ægyptii zw̄ndz t̄g magnum ab exorti canicula repebatur: hoc est à xi. Kalend. Augstii, at Censorinus cap. xxi. Quid causa Persis fuerit, cur in Kalend. Septembribus epocham Periodi figerent, nullus, nolum sciam, expoluit. Mea hæc est conjectura, non illum à Persis institutum popularium annorum cardinem: sed Græcos recentiores, qui Persici anni Canones commentarii sunt, ad civilis anni sui principium ratione illius accommodasse. Constantiopolitani enim à Septembre annum exorti sunt: quam & Σεπτεμβρίου ἡμέρα τοῦ μεσημένου in Menologio vocant: & Gregorius Tauromentanus Orat. in anni novi principium. Cum igitur animadverteremus anno primo aera Iezdegirdi Neomeniam Phurdin, & caput anni Persici diebus lxxvii. ab anni sui principio recessisse: totum quadrienniis imputatis, ante annos retrò cccviii, hoc est in anno Christi cccxxv. Canicularis initium Periodi fixerunt: quæ & xvi, apud Ægyptios tantum, cum primum copit. Canicularis est dicta: reliqua vero nonnulli ratione & ipsæ annorum, & abutivæocabuli. Nunc ad methodum anni Persici revocemus orationem nostram.

Eadem est administrandi anni Persici ratio, quæ Ægyptiaci communis, & Nabonassari à nobis est intata. Tria sunt methodi, idem ut ille, capita. Primum est, Neomeniam Phurdin in anno Juliano deprehendere. Alterum est, feriam, five characterem inventire. Tertium quotus fit annus ab epocha Iezdegirdi; aut Canicularis Periodi reperi. In hunc finem ex tota Periodi Julianæ, annos aliquot delegimus bissextilis, qui Neomeniam Phurdin habent in Kalendis Januarii, & in ultimo Decembri die, quod ita perveffigamus. Cum enim, ex hypothesi nostra, anno Periodi Julianæ 5038, Neomenia Phurdin constituerit in Kalend. Septembri, five 244. die à Kalendis Januarii, si 244. dies per 4. multiplicet, fiet anni 976, qui uno minus ad 5038. additi, ut bissextilis annus existat, conficiunt annum Periodi Julianæ 6013, quo Neomenia Phurdin primum & postremum anni diem obseruit. Ab hoc deinceps rejectis continuo 1460. fient anni 4553; 3093, 1633, 173. tum additis, fiet 7473, ultimum in Julianæ Periodo, in quo Σεπτεμβρίου & ὁκτωβρίου est primus dies Phurdin. Ad hac, quoniam initium Periodi Canicularis inventum est in anno Periodi Julianæ 5038: si ab eo continuo detrahantur anni 1460: existent anni isti Julianæ Periodi 3578, 2118, 658. additis vero, posteriores hi, 6498, 7958: quibus annis in tota Periodi Julianæ, canicularis Persarum Periodus initium habuit, ac Neomenia Phurdin ad Kal. Sept. pervenit.

Igitur caniculares orbes in tota Julianæ Periodo integræ sunt 5, quorum primus cepit anno 658, ultimus anno 7958. Caput itaque Periodi prima annis 72. mundi exordium antecedit. Hic enim conditus est autumnus anni Periodi Julianæ 730. Nunc methodi περιουμε tabellis sequentibus exponemus.

Numerus Periodorum.	Prima tabella annorum Periodi Julianæ à quibus Periodi incipiunt.	Charakter.	Secunda Tabula annorum Periodi Julianæ pri- mum & ultimum anni diem ostinet.	
			Charakter.	Dies col- legi.
I	658	2	173	o o
II	2118	7	1633	2 30
III	3578	5	3093	4 60
IV	5038	3	4553	6 90
V	6498	1	6013	1 120
VI	7958	6	7473	3 150

TERTIA TABULA		
mensium Persicorum.		
I	Phurdin.	o
II	Ardipascht.	2
III	Chardi.	4
IV	Thir.	6
V	Mered.	1
VI	Schahatir.	3
VII	Mahara.	5
VIII	Aben.	7
IX	Adar.	2
X	Di.	4
XI	Behemem.	6
XII	Alphirer.	1
XIII	Epagomenæ.	3

CANON I.

Dito quolibet anno Periodi Julianæ scire quotus annus Periodi Canicularis in eo incipiat: & quotus annus simplex ab initio verum.

Dito quilibet anno Periodi Julianæ numeros duos in 1. & 2. tabella confideri; quorum qui in tabella 1. est, proxime sit minor dato numero: qui in tabella 2. proxime major sit numero de prima tabula decerto. Deinde si propositus annus minor sit numero 2. tabella: destra numerum primæ, unitate dempta. * Sin major sit, subtrahit duobus. quod reliquum est, dabit annum currentem Periodi canicularis. Exemplum: quaratur quotus annus Periodi Canicularis ineat anno Periodi Julianæ 5345. Proxime minor illo in tabella 1. est 5038: quo proxime major in 2. est 6013. Inter utrumque medius est propositus numerus. Deductus ergo 5037, residuum est 308. Igitur anno Periodi Julianæ 5345, five Christi 632, Neomenia Phurdin contigit die 167. à Kal. Jan. id est, Junii xvi, 5038, Christi 325, quia numerus proxime minor in tabella 2, nempe 6013, relinquit 975, qui divisus per 4. quotientem habet 2431: ideo Neomenia Phurdin cadit in epocham, five Kal. Septembri. Adde dies 30, Neomenia Ardiapascht in diem 274, Octobris 1.

CANON II.

Neomenia Phurdin, ac deinceps reliquorum mensum ferias investigare.

Invento per Can. 1. quanto anno Periodi Canicularis currentis, ad numerum annorum addere characterem Periodi in tabella 1. Summan divide per 7, residuum erit feria Neomenia Phurdin. Ad hanc si singulorum mensium regulares adjicias in tabula 3, efficies mensium characteres. Anno Periodi Julianæ 5345, copi annus Canicularis Periodi quartæ 308. Character Periodi 4. est 3. Si ergo 311. dividias per 7, residuum annos 73, diisque transactos à primo returno conditum ad Neomeniam Phurdin anni proppositi. Verbi gratia: annus Christi 1626. est Periodi Julianæ 6339. In tabella secunda quatuor numeri sunt majores quam 658, quos propositus numerus excedit, nempe 1633, 3093, 4553, 6013. Subtraho 653, de 6339, restat 5686. deinde annos 73, multibus reliquo dabit annos, diisque transactos à primo returno conditum ad Neomeniam Phurdin anni Christi 1626. Hæc regula inde nascitur, quod ex nostra sententia mundus procreatus est anno Periodi Julianæ 730, Octobris xxvi, feria 1, anno 73. ab 658, elapsis iam diebus 73. à Neomenia Phurdin, que anno 730. incidit in Augulti xiv, feria 5. Utilis est hic Canon, ut dierum ab orbe condito præteriorum numerum inire possumus. Annos enim per 365. multiplicare oportet. Sic ab orbe condito ad Neomeniam Phurdin anni Christi 1626, que incurrit in Octobris xi, vel in xx. in anno correcō, dies fluxerunt 1413672.

CANON IV.

Annos Iezdegirdis labentes invenire.

De annis Nabonassari ex superioris capitisi doctrina constitutis, aufer 1379, reliqui erunt anni currentes ab aera Iezdegirdi. Anno Periodi Julianæ 6339. incipit Nabonassari annus 2375. Deductis 1379, restant 996. Prinde annus Iezdegirdis 996. inibit anno Christi 1626.

Postremo

* Addebat in exemplari suo Petavius: de proposito numero. Sis &c.
Pars I.

